

רע"פ 3967/18 - חסין סיאד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3967/18

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקש:

חסין סיאד

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (השופטים הנשיא א' טל, ד' מרשק מרום ו-נ'
בכור) מיום 8.4.2018 בעפ"ג 20186-12-17

בשם המבקש:

עו"ד אמיר נבון

החלטה

לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים הנשיא א' טל, ד' מרשק מרום ו-נ' בכור) מיום 8.4.2018 בעפ"ג 20186-12-17, במסגרתו התקבל ערעורה של המשיבה על קולת העונש שהושת על המבקש בגזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (כב' השופט סגן הנשיאה מ' מזרחי) מיום 31.10.2017 בת"פ 6802-05-15.

הרקע לבקשה

1. ביום 5.5.2015 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין בישראל לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. ביום 9.5.2016 הורשע המבקש על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום. בהתאם להחלטות בית משפט השלום הוגשו שלושה תסקירים בעניינו של המבקש, כשלאורכם ניכר שינוי בגישתו לאפיקים טיפוליים. בתסקיר האחרון והחיובי שהוגש צוינו מאמצי השיקום של המבקש, העובדה שהוא השתלב במקום עבודה ובפרויקט של לימודים באוניברסיטה ושלא נפתחו נגדו תיקי חקירה חדשים.

2. ביום 31.10.2017 נגזר דינו של המבקש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לשנת מאסר. יחד עם זאת, לאחר ששקל את נסיבות האירוע, את עברו הפלילי של המבקש ואת תסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינו, קבע בית המשפט כי יש לסטות מהמתחם לקולא. על כן בית המשפט גזר על המבקש צו מבחן למשך 12 חודשים; 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים; קנס בסך 4,000 ש"ח; 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים.

3. ביום 11.12.2017 הגישה המשיבה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחוזי. ביום 8.4.2018 קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור, בקבעו כי מתחם הענישה שנקבע בעניינו של המבקש היה מוצדק, אולם בית המשפט שגה עת שסטת ממנו לקולא. נקבע כי אין בשיקולים שהוצגו כדי להצדיק את הסטייה מהמתחם. בית המשפט עמד על חומרת מעשיו של המבקש – הסעת שישה שוהים בלתי חוקיים בתמורה לסך של 400 ש"ח מכל אחד מהם, וצוין כי יתכן שהיה מקום להשית על המבקש עונש מאסר בפועל. יחד עם זאת, משעה שאין זה מתפקידה של ערכאת הערעור למצות את הדין, החמיר בית המשפט את עונש המבקש כך שיעמוד על 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. יתר רכיבי העונש נותרו על כנם.

מכאן הבקשה שלפני.

נימוקי הבקשה

4. לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי לא נתן משקל הולם בקביעת עונשו לשינוי הדרסטי שחל בחייו. כיום הוא לומד באוניברסיטה, מפרנס את משפחתו, תומך באשתו ולא הסתבך בפלילים ב-7 השנים האחרונות. כן נטען כי יש לזקוף לזכותו את העובדה שהודה במיוחס לו ולא ניהל הליך הוכחות, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. עוד טען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי עת קבע כי יש לזקוף לחובתו את העובדה שהסיע שוהה בלתי חוקי בעל פלילי בטחוני. זאת, מפני ששמו של אותו איש בעל העבר הפלילי האמור לא הופיע בכתב האישום ומכאן שהמבקש כלל לא הודה בהסעתו. המשיבה ידעה כי קיימת טעות בכתב האישום, וככל שבחירה שלא לתקנו, אין זה יכול לעמוד לחובתו של המבקש. עוד שגה בית המשפט שעה שציין במפורש כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו, אך בה בעת גזר על המבקש את העונש אשר גזר. בכך, בפועל, מיצה בית המשפט את הדין עם המבקש. כל האמור לעיל מוביל, לדידו, למסקנה שהעונש שהוטל עליו מחמיר ואינו תואם את הנסיבות בעניינו. לצד זאת, צוין כי המבקש ממשיך ולקח חלק פעיל בהליך השיקום, ממשיך בלימודיו באוניברסיטה ומשתף פעולה עם שירות המבחן.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף אליה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות אף מבלי
עמוד 2

לקבל את תגובת המשיבה.

6. הלכה נושנה היא מלפנינו כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד בהם מתעוררת שאלה עקרונית, משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 4985/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (8.4.2018); רע"פ 8504/16 כוכבי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (7.11.2016)). הבקשה שלפני אינה נמנית על המקרים החריגים כאמור, והיא מתמקדת כולה בעניינו הפרטני של המבקש.

7. זאת ועוד, המבקש מעלה טענות על חומרת העונש בלבד. כידוע, טענות מסוג זה אינן מקימות עילה לדיון ב"גלגול שלישי" אלא במקרים של סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 3901/16 דעוף נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (5.6.2016); רע"פ 1737/07 אבו גנאם נ' מדינת ישראל (20.3.2007)). בעניינו, העונש שהושת על המבקש, אף לאחר שהוחמר על ידי בית המשפט המחוזי, אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת במקרים דומים, ודאי שלא באופן המצדיק התערבות ב"גלגול שלישי" (והשוו: רע"פ 4062/17 אלקואעין נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.6.2017); רע"פ 7726/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.2014)). בהקשר זה לא למותר לציין כי ההחמרה בעונשו של המבקש אינה מהווה, כשלעצמה, עילה למתן רשות ערעור לבית משפט זה (רע"פ 3191/18 יוספיש נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (7.6.2018); רע"פ 869/18 אבו גועד נ' מדינת ישראל (14.5.2018)). די באמור כדי לדחות את הבקשה.

8. למעלה מהצורך, דין הבקשה להידחות אף לגופה. בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה שבעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל ועל ההשלכות הביטחוניות שעשויות להיות לה (וראו למשל: רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, פסקאות י-יא לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין ופסקאות 9-10 לפסק דינו של השופט י' דנציגר (5.5.2009)). נקבע לא פעם כי יש לנהוג במדיניות ענישה מחמירה כלפי עבירות אלה (ראו למשל: רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006); ע"פ 1316/16 ח'טיב נ' מדינת ישראל (20.4.2016)). בשים לב לאמור, בצדק מצא בית המשפט המחוזי כי העונש שהושת על המבקש בבית משפט השלום, גם בהתחשב במכלול השיקולים לקולא, מקל יתר על המידה ולא משקף כראוי את חומרת מעשיו ואת מדיניות הענישה הכללית בעבירות מסוג זה. בנסיבות אלו, אין מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

9. סוף דבר, הבקשה נדחת. המבקש יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ת.ד. 741 באר שבע 84000, לצורך קליטה והצבה ביום 16.9.2018 עד השעה 08:00, אלא אם יורה לו אחרת הממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ח (12.8.2018).

ש ו פ ט